

DRÖMDIALOG

MEDLEMSBLAD FÖR
DRÖMGRUPPSFORUM

Nr 2/2006

VÄLKOMNA TILL HÖSTENS DRÖMHELG 14-15 oktober 2006
Finska kyrkan Slottsbacken 2B. Stockholm.
Se bifogat kursprogram

Ta gärna med nya intresserade till denna helg. Endast 500 kr för medlemmar och 600 kr för icke medlemmar.

Årsavgiften till föreningen är oförändrat 325 kronor för år 2006 . Av denna summa är 75 kr medlemsavgift och 250 kr serviceavgift. Om du inte betalat var vänlig gör det snarast **pg. 4015954-3**. De som inte betalt avgiften under två år avförs från föreningen.

OBS! Från och med nästa år har vi beslutat sänka årsavgiften till 250 kr. av vilket 175 kr är medlemsavgift och 75 kr serviceavgift.

Skriv gärna till oss i styrelsen .

Ordförande: Gunnar Sundström, Göteborg. sundhulth@hem.utfors.se

Vice ordförande och redaktör för Drömdialog:
Kerstin Ljungh, Stockholm. kerstin.ljungh@spray.se

Sekreterare: Anders Omstedt, Göteborg. anders.omstedt@gvc.gu.se

Kassör: Monica Hjorth, Stockholm. monica.hjorth@chello.se

Utbildningsansvarig: Kerstin Andersson, Växjö. kerstin.andersson1@swipnet.se
Utbildningsutskott: Virva Nyback, Stockholm. virva.nyback@svenskakyrkan.se

Glöm inte att gå in på vår hemsida: www.dromgruppsforum.org.se
där hittar du händelsekalender och mycket annat intressant.
Du kan även hitta tidigare nummer av Drömdialogen där.

Kära medlemmar!

I detta nummer vill vi hylla vår läromästare Montague Ullman som fyller 90 år den 9 september. Vi hade önskat att vi haft en dokumentärfilm om honom och hans metod färdig till den stora födelsedagen, men det har inte varit möjligt då finansieringen ännu inte är löst. Det finns ett råmaterial som Ingrid Blidberg har tagit fram med hjälp av en fotograf. Så här skriver hon:

”Våren 2002 var jag i Stockholm och lyssnade på ett föredrag av Montague Ullman med rubriken Drömmar och ondska. Mötet med denne humoristiska, kloka och insiktsfulla människa gjorde ett outplånligt intryck på mig. Sedan dess har jag på olika sätt försökt finansiera en dokumentär om Montes sätt att arbeta och min egen nyfikenhet på drömmar. Tack vare medel från Film i Västerbotten har jag kunnat spela in Montes genomgång av sin metod i en workshop i Ardsley våren 2004, samt en lång intervju med Monte om hans syn på drömmar”

Det finns alltså möjlighet att göra en DVD-film, men till det behövs pengar. Ingrid säger att hon behöver 60.000 kronor för klippning, redigering, musik och översättning. Nu hoppas vi på hjälp med finansieringen så att filmen om Montes tankar och drömgruppsmetod blir verklighet, men det fattas ännu pengar och en mer detaljerad planering. De som känner för att bidra med en summa för att hjälpa till med förverkligandet av filmen kan höra av sig till mig, Gunnar Sundström eller Kerstin Andersson.

En mycket intressant drömdagbok från Mariann Hagbarth finner du i detta nummer. Hon beskriver där sina sorgedrömmar om sin döda syster Karin. Kerstin Andersson som hon känt Monte sedan han kom till Sverige 1974, ger oss en kort men innehållsrik presentation av honom inför hans 90-årsdag. Och så ett litet bidrag från vår nya drömgruppsledare Torun Tornesel.

Fler berättelser, drömdagböcker eller bokrecensioner önskar vi av alla våra drömmande medlemmar!

Kerstin Ljungh

tel. 08-676 00 91

kerstin.ljungh@spray.se

DRÖMMAREN MONTE 90 ÅR.

av Kerstin Andersson.

Det är en vital man, som den 9 september når denna aktningvärda ålder. Monte säger att han håller sig i form tack vare drömmar och drömarbete. Han är fortfarande verksam på många sätt. Monte har drömgrupper som regelbundet träffas i hans hem i Ardsley, en svensk grupp var där så sent som i april i år och i juni föreläste han på ASD:s världskongress i Boston. Det är mycket som Monte har hunnit utföra under sitt långa liv.

Monte berättar, att han tidigt var klar över att han ville bli läkare. Som tonåring hade han läst en bok, som gjorde ett starkt intryck på honom – Axel Munthes ”Boken om San Michele”. Han blev starkt berörd av Munthes medkänsla för sina patienter. Monte blev alltså läkare, specialistutbildad i både neurologi och psykiatri. Under denna tid pågick andra världskriget och som färdig läkare blev han inkallad och sänd till Paris, där han sedan vistades i två år. Han hade några år tidigare gift sig med Janet och första barnet var nyfött, när han fick ge sig iväg. Vid återkomsten till USA genomgick Monte sin psykoanalytiska utbildning under åren 1946 – 48, varefter han arbetade som psykoanalytiker, samtidigt som han bedrev neurologisk forskning på strokepatienter. Forskningen resulterade i boken ”Behavioural Changes in Patients with Stroke”.

År 1961 fick Monte erbjudande från Maimonides Medical Center, Brooklyn, New York att bli chef för en ny form av psykiatrisk verksamhet, ett Community Mental Health Center som var avsedd för fattiga människor. Denna verksamhet var initierad av Presidenten J.F. Kennedy. Monte var samtidigt chef för Psychiatric Department vid samma sjukhus, där han också fick möjlighet att forska i sitt specialintresse – drömmar. Han grundade ett drömlaboratorium för utvecklande forskning kring telepati och utkom med boken ”Dream Telepathy”. Under denna tid var Monte dessutom professor i klinisk psykiatri vid The State University of New York.

1974 började en ny era i Montes liv. Han blev inbjuden till Göteborgs Universitet för att undervisa blivande psykologer, bl.a. om drömmar. Det var en mycket kunnig och erfaren lärare som de unga studenterna fick. I arbetet med dem föddes den metod för arbete med drömmar i liten grupp, som kommit att visa sig så värdefull och som vi i Drömgruppsforum vill hjälpa till att bevara och sprida vidare. Monte vistades i Göteborg i ett och ett halvt år varefter han återvände till USA 1976. Återresorna till Sverige blev många och långa, eftersom metoden visade sig passa oss nordbor väl. Metoden spred sig över hela landet. Väl hemma i USA har han helt ägnat sig åt att vidareutveckla drömarbetet, starta nya grupper, utbilda ledare, föreläsa och skriva. Monte säger själv att han nu är en ”recovered psychoanalyst”.

För oss som varit med om 70-talets sensitivitetsträning, där hänsynslösheten oftast satt i högsätet, var det en befrielse att möta denna metod, där respekten för den enskilda människan var en ledstjärna. I stället för hård konfrontation, kom lyhördhet och omtanke och en vilja att hjälpa drömmaren att öppna till sina egna inre resurser. Jag tycker att detta är det mest geniala i denna metod – att hjälpa drömmaren själv gå vidare, att på ett djupare plan förstå sig själv och andra. Rikedomen i drömmarna och i dem som drömmer upphör aldrig att förvåna. Genom respektfullt lyssnande får vi veta mer både om oss själva och om andra än genom kluriga påträngande frågor. Drömarbetet inbjuder ofta till djupa existentiella samtal.

Montes dröm är att vi skall föra ut drömarbetet till alla delar av samhället. Tänk om vi alla, som vet vad drömarbete kan ge, kan hjälpas åt med detta, var och en på sin ort. Må vi lyckas. TACK MONTE, för att Du gett oss denna möjlighet att hjälpa oss själva och andra!

Bästa drömvänner!

Tillbaka i vardagen hoppas jag att ni alla haft möjlighet att njuta av en skön sommar.

Undertecknad skulle gärna ha varit ledig lite till, men jag är ändå nöjd, jag har både varit ute och rört på mig och även suttit i trädgårdsfåtöljen!

Jag inledde sommaren med en USA-resa. Jag var dels och hälsade på hos Monte och fick delta i en drömgrupp som träffades i hans hem utanför New York.

Jag besökte dessutom den årliga konferensen i IASDs regi (utläst: International Association for the Study of Dreams), och det var lika roligt och spännande som vid tidigare tillfällen att träffa drömmare från både USA och Europa.

Och för att gå lite tillbaka i tiden: Några av drömvännerna som kom från England, Nederländerna, Tyskland, Danmark och Sverige hade jag haft nöjet att träffa tidigare i år, närmare bestämt i våras, i Köpenhamn, på den första regionala nordeuropeiska drömkonferensen i IASDs regi. Det berättar jag gärna om först. Det var en helg i slutet av mars som vi var en grupp på ca 80 personer från Skandinavien och de nordeuropeiska länderna. Det var ett blandat program som innehöll både rapporter om akademisk forskning kring drömmar, performance konst, såväl som drömgruppsverksamhet enligt vår välbekanta modell. De olika nordiska drömföreningarna presenterade sig: Drömgruppsforum i Finland och Sverige, och den nybildade Danish Association for the Study of Dreams.

Från Sverige var vi både arrangörer, presentatörer och drömgruppsdeltagare.

Som tidigare nämnts hölls ett mycket intressant föredrag om barn och drömmande av BrittMari Fellke tillsammans med Jens Fellke och Helena Egerlid.

En av höjdpunkterna under helgen var en direktkontakt med Monte som man hade etablerat via web-kamera och Internet-telefon. Det fungerade mycket bra att lyssna på Monte som höll ett kortare föredrag och sedan svarade på frågor från den fascinerade gruppen.

Denna sammankomst var så inspirerande för oss deltagare, att vi började planera för en kommande regional drömträff. Den kommer troligen att äga rum i England, september 2007. Det ska jag återkomma till.

Som jag skrev inledningsvis så bevistade jag i sommar IASDs årliga sammankomst, denna gång på ett college i Bridgewater, Massachusetts.

Jag hade möjlighet att hålla ett workshop där jag presenterade Montes gruppmetod i teori och praktik till tonerna av högt brummande fläktar som skulle kompensera en obefintlig air-conditioning. Sveltigt och väldigt stor grupp av både nybörjare och något erfarna, men det gick rätt bra.

En dag på konferensen var Monte inbjuden att hålla ett föredrag om sin syn på drömmarnas väsen. Det var på en lunch, där alla konferensdeltagarna deltog.

Det blev mycket högtidligt – Montes gamla vän Wendy Pannier som varit ordförande i IASD det senaste året, delade ut föreningens "Life time Award" för hans extraordinära insatser i drömarbetets område.

Sorgedrömmar om Karin av Mariann Hagbarth

januari 2004:

Flera oroliga dr. då jag letar efter K. bland mycket folk och finner henne inte och vaknar av att jag gråter mkt.

Jag ser en strand som består av vita och grå stenar. En rad av små vackra ekor ligger längs stranden. I en av dem ligger K. på botten omsluten som av en kista. Båten är vackert fernissad i brunt trä. Hon har min blå-grön-rutig kavaj på sig som är i skotskt klanmönster som jag köpt i London och tycker mkt om. Hon säger till mig:” -jag kunde inte komma till dig för jag kunde inte röra benet”. Utanför ligger havet.

-Känns som att hon är på väg att lämna denna strand för att ”gå över floden”. Också som att hon vill förklara sig inför mig och be om ursäkt för att hon inte kom till Madeira. Hela bilden är mkt vacker. Jackan som en del av mig som också dör.

14/1 Dagen då vi ska planera begravningen i kyrkan:

K. kommer till mig och säger: -Jag lever. Jag är inte död. Det är ett missförstånd. Så vi kan inställa begravningen.- Känner mig lättad.

-Vaknar och är förtvivlad när jag inser att dr. inte är sann. Känns fruktansvärt att hon är död. Overkligt att vi ska begrava henne som ju borde leva.

Våren:

Jag ska göra sista resan med familjen. Ma, pa och J. är där men inte K. Jag inser då att vi redan har gjort vår sista resa som familj och blir mkt ledsen och gråter förtvivlat. Ser då en ung kvinna sitta på en stol och titta på mig. Det är Angela som säger: -jag kan resa med dig. Det känns bra.

-Förtvivlan över att vår familj inte finns längre. Men en början av hopp för att andra finns som bryr sig.

Två gråbeiga-ljusa fåglar med gula bröst. De skrattar och pratar och kan tala med mig och svara så att jag förstår. Det är en härligt positiv känsla att jag och fåglarna kan tala med varandra.

-Har haft flera besök av talgoxar på terrassen. En kom någon av de första dgr efter K:s död och satt länge i busken.

Kände då starkt att det var hon som ville hälsa till mig.

Den mest sorgsna dagen då jag grät mkt kom en talgoxe och knackade på rutan till höger om soffan där det aldrig annars brukar vara ngr fåglar varken förr eller senare. Jag satt i soffan. Fågeln knackade med näbben flera ggr och höll sig kvar genom att vifta på vingarna samtidigt som den tittade ihärdigt på mig, rakt i ögonen. Mkt stark känsla.

Sommar: Jag går på en sandstrand och söker K. Då kommer hon i sin fina Italien-baddräkt. Jag blir så glad och vi går tillsammans en bra bit. Sen är hon borta, men jag känner mig ändå glad efteråt att hon fanns en stund.

-Kanske glädjen över att hon funnits håller på att växa fram och ta över en del av den vanmäktiga sorgen och smärtan.

23 Aug.-04:

Jag står vid ett vägskäl och vet inte vart jag ska gå. Då är K. där och säger bestämt: -" Du ska gå matvägen." Den går rakt fram. Det finns andra vägar åt andra håll.

-Matvägen tänker jag sen. Underligt ord. Men jag har haft svårt med maten, haft kramp i magen allra första tiden och sen magkatarr och diarréer. Gått ned i vikt flera kg. Som att maten inte vill stanna kvar och ge mig näring. Tänker att K. vill att jag ska försöka ge mig själv näring både genom konkret mat och att göra sådant som hjälper mig att bli gladare och orka leva vidare. Inte heller bara ge till andra som jag är så bra på.

Senare dr:

K. är förlamad. Jag ska ge henne en spruta för att dö. Jag har fört hem henne från utlandet. Jag känner mig tveksam om det kan bli bättre. K. går ngr steg men orkar inte mer. Hon har för mkt mediciner. Det känns tungt för mig, men känner också att vi tycker om varandra.

-Tänker att jag kanske försöker inse att det var bättre för K. att dö än att vara förlamad. Att jag får lov att ge henne tillstånd att dö också i mig själv genom att ge henne dödssprutan även om det också känns hemskt. Första dagarna efter stroke bad jag ju till Gud att hon skulle få leva även om hon var sjuk och att jag skulle bli personlig assistent åt henne. Men insåg sen att det var en egoistisk önskan.

Dr. om ett spa med människor som är gipsade över hela kroppen. Kan inte röra sig K. finns också där.

-Samma tema om skadade kroppar.

2005

Januari:

Drömmar:

Jag är ett gammalt hembiträde i röd städrock som ska avtackas efter avslutat arbete.

Jag begår självmord genom elektricitet på en klinik.

Jag är förlamad, kan inte röra vänster arm och hand.

-Är nog lite tyngd och deppig tänker jag.

Dr. att jag söker efter Rinells grav i Kina men finner den ej. (Har börjat fundera på att följa med på resan dit.)

Dr. om ett fotoalbum från Kina med bilder på familjen.

Dr. att jag har en ny lägenhet, fin 3:a. Säger att ett rum kan vara terapirum. Då säger K: "nej du ska inte ha terapi där. Du ska skriva och måla." Jag tycker också att K. kan ha lägenheten när hon kommer tillbaka från Japan. Men inser i dr. att K. ju är död och inte behöver någon lägenhet längre.

-Tänker att jag också använder K. i dr. för att visa mig framåt i min egen framtid.

Februari:

K. säger i en dr.:

”Jag är inte död. Det här är bara den första döden.”

-Jag behöver flera dödar för att acceptera och förstå stegvis tänker jag. Eller så är det så på andra sidan, vad vet man....

Våren 2005:

Semester. På en badstrand. Jag söker efter K. Vill vara tillsammans med henne eftersom hon snart ska dö. Plötsligt är hon bakom mig. –”Är du redan där” säger jag. Hon har sin fina Italienbaddräkt på sig och jag säger: -”Så söt du är.”

-Tänker att baddräkten för mig blivit en symbol för K:s olevda liv, den framtid som inte kom. Också dr. ett stegvis närmande för mig i att acceptera att hon är död.

Dr. om K. i sommarkläder. Jag förstår då att jag inte behöver ha vinterkläder längre.

-Tänker att jag kanske är på väg ut ur en depression.

Dr. att K.skrattar och är glad och pratar med mig. Det känns bra.

Dr. att jag adopterar ett barn, svart hudfärg. Afrika-tema kommer sen i flera dr.

Maj:

Dr. att någon med en lie eller stor kniv anfaller mig i trädgården på Boda. Jag vill lämna platsen. Det är svårt och går långsamt. Sen är jag ensam utanför i en liten bil. Jag har klarat mig och det känns skönt.

Senare i juni:

Dr. att döden kommer och knackar på dörren ute på Boda. Han har en svart kåpa på sig och ett vitt ansikte. Jag säger: -”Ge dig iväg.” Då blir döden arg och smäller igen dörren. Sen kommer han igen och samma sak händer. Han kommer åter en tredje gång. Då går jag in till Rune och berättar för honom att döden är här och knackar på dörren. –”Säg åt honom att ge sig iväg” säger R. Jag går till dörren igen och säger åt honom att ge sig iväg. Han blir åter arg och smäller igen dörren hårt och går. Återvänder sen inte mera.

-Drömmer detta ute på Boda. Tänker att det är dags för mig att inte vara så upptagen av tankar på döden. Har funderat länge på K:s, min och också R:s död. Hög tid att börja leva mera med de levande.

Juli:

Dr. om en stor gammal port med två trädörrar, bruna och vackra. När jag öppnar finns där bakom fullt med post till mig, stora, tjocka högar av brev, bl.a. 2 A-4-buntar från Japan med snören om. Jag blir mkt glad och förväntasfull och ivrig att öppna och se allt. Tänker att det är mina fina familjeminnen som kommer till mig. Glad. Även kontakter med Japan idag.

Juli 2005:

Jag står vid en disk och ska hämta ut biljetter till en resa någonsstans. –”Här står två namn Karin Jansson och Mariann Hagbarth,” säger kvinnan bakom disken. –”Nej Karin Jansson ska inte ha någon biljett,” säger jag. ”För hon är död. Hon ska inte resa mer.” –”Då drar vi ett streck över henne,” säger kvinnan och drar ett streck över hennes handskrivna namn i en liggare typ A4-bok. Ev. gör hon två streck som ett kryss, minns ej klart. Kvinnan är i 40-årsåldern med mörkt tjockt vågigt hår i stil med mammas.

-Denna dröm kändes förskräcklig när jag vaknade, men har sen betytt alltmer. En vändpunkt.. Att dra ett streck över K. i någon mening innebar för mig att själv börja leva mer mitt eget liv. Det betyder inte att glömma henne vilket naturligtvis inte går och inte är rätt.

Samma natt:

Står i en kö för att flyga. En afrikansk grupp är där med två små söta barn ca 4 år gamla. De flesta är kvinnor, glada och positiva. De ska vinka av mig. Jag fotograferar dem, det känns roligt.

-Någonstans här i tiden kom också tanken att ”jorden inte blev helt avfolkad trots att K.dog”. Jag börjar i än högre grad kunna ta till mig andra och känna glädje över dem som lever. Har en känsla av att inte ha varit rättvis mot dem som finns, Rune, familj och vänner. Ingen varken kan eller ska ersätta K., men de är viktiga precis i egenskapen av att vara sig själva.

-Känner fortfarande K:s närvaro starkt som jag gjort ända sen hon dog.. Hon finns i någon andlig form intill mig. När jag inte känner det beror det inte på henne utan på mig, att jag lever mera i den materiella världen och kanske ska det.

Dr. att jag ska ha min 60-årsfest. 100 människor bjudna. Långa bord, folk samlas. Ev. är det i en pingstkyrkas lokaler och jag funderar över om jag då kan ha vin. Där finns gamla Uppsala-gänget, bl.a. Birgitta Lindborg. Hon frågar efter Gudrun. Jag säger att vi inte var tillsammans så mycket så hon kommer ej. –”Inte som förr, då kom man ändå,” säger jag. Sen ser jag Lars-Gunnar som börjar äta på förrätten, smörgås med skinka, för han är hungrig. Var ska jag sitta? Högst upp vid ett litet bord med ngn äldre manlig släkting. Ska jag sitta ensam? Undrar jag och vill hellre sitta med mina U-a-vänner. Många droppar in, jag känner inte igen alla. K. kan jag inte se, tänker jag och samtidigt kommer en insikt i dr. att hon inte kommer för att hon är död. Pappa däremot är där, ser ut som vanligt när han var gammal. J-G också och Samuel som ska fota. Han har avklippt hår som en dalmas och liknar Niklas. Det blir en blandning av dom. Ser inte R. alls i dr.

-Fortsatt accepterande av K:s död även in i framtiden. Att pappa finns med tolkar jag som att de döda lättare kommer in i våra dr. senare när vi ”låtit dem dö” i verkligheten. Mamma kommer ju också ibland. Att inte R. finns med oroar mig lite, funderar på om han inte lever när jag fyller 60.

Augusti:

Jag kommer in i en affär som säljer färger. De har också sidentyger som man kan måla på. Allt finns i många och mkt vackra färger. Jag får lust att måla. Mkt positiv dr.

-Känns som att vilja vara aktiv igen med roliga saker som jag mår bra av. Sidenet kopplar jag till Asien.

På Åland aug-05, omgiven av trollsländor:

Dr. att jag frågar K. om jag hade kunnat göra ngt för att förhindra he:s död, hjälpa henne på ngt sätt. Hon blir mkt bestämd, nästan skarp i rösten när hon svarar:- ”Nej absolut inte. Det hade du inte kunnat och du ska inte tänka så.”

-Funderar över he:s bestämdhet som hon visade i verkliga livet bara när det riktigt behövdes. Känner att hon vill få mig att släppa dessa tankar och den skuld och vånda som de fört med sig.

Dr. att K. har fått tillstånd från himmelen att göra ett kort besök på jorden för att berätta om hur hon har det. Hon säger att det är mkt fint i himlen, mkt bättre än på jorden. När jag vill veta mer säger hon att hon inte får säga mer och att jag inte ska fråga mera. Sen far hon tillbaka.

-Känns som en hälsning, att hon har det bra och vill att jag också ska ha det.

Dr. att jag är i Paris med Birgitta W. Vi gör ett besök på ett hotell där jag och K. har bott. Utanför på väggen finns en gammal sliten mässingsskylt, en sådan man sätter upp som minnesplakett. Där står: ”här har Karin Jansson och Mariann Hagbarth bott i gångna tider.” Skylten är mkt nedsliten och gammal och texten syns knappt, vilket visar att det var längesedan.

-Tänker att mina minnen med K. håller på att blekna i meningen att inte vara lika smärtsamma längre. Och att jag har fått en ny reskamrat, Birgitta W. Vi kan tillsammans se tillbaka på det förflutna. Hon har också minnen av K.

Hösten-05:

Jag ska resa hem från Japan där jag varit tillsammans med K., Birgitta W. och ngn mer väninna okänd. Vi är på en flygplats. Jag undrar var min necessär är och blir orolig och börjar springa runt och leta efter den, bl.a. på toaletter och duschar, men finner den inte. Rusar runt bland en massa människor.

Jag har ont om tid, klockan går, kl. 09 ska planet gå. Jag ger upp sökandet och börjar springa tillbaka till de andra. Ser K. på avstånd sitta på en stol med våra väskor intill sig. Jag ropar på henne. Hon undrar var jag varit. –”Letat efter min necessär.” –”Men den ligger ju i väskan,” säger hon helt lugnt och självklart.

De andra två har redan åkt iväg med det rätta flyget, men vi är försenade och får ta ett annat flyg som går via Afrika. En omväg tänker jag och vi blir mkt försenade. K. har ordnat det tillsammans med en japansk läkare. Jag tycker det är synd att jag ställt till det så, men också lättad att K. är lugn och har rätt ut situationen. Sen går vi mot incheckningsdisken. K. har en ljusblå tröja på sig. Våra resväskor är också blå.

-Tar upp denna dr. i en drömgrupp och får många idéer men den viktigaste är att jag inte behöver leta efter necessären= det nödvändigaste, för den, det finns redan i min packning (för livet?) och det vet K., -lugnet i mig. Återigen kommer Afrika. Jag tänker att det också förstärker behovet att ta det lugnt, att det gärna kan få bli omvägar. Också som att K. hjälpt mig på min väg gn livet och leder mig till incheckningen, kanske mot ngt nytt.

Dr. att jag går omkring naken bland människor, K. är med. Jag undrar varför jag är naken när alla andra har kläder på sig. K. säger att vi ska gå och köpa kläder åt mig för jag kan ju inte gå

omkring så där. Inne i en affär provar jag en sommarklänning, men tycker att den är för tunn. Under tiden försvinner min handväska, jag blir bestulen. Letar efter den men hittar bara en mängd andra väskor som jag inte vill ha. Det var den svarta Smålandsväskan som försvann. Är förtvivlad och gråter. Just den känns viktig.

-Tänker att jag har för lite skydd och ibland är för öppen (naken) i relation till andra människor på ett sätt som K. inte var. Att hon vill hjälpa mig att värna om mig själv. Känner också att vissa saker blivit allt viktigare, t.ex. det Småland symboliserar både av minnen och ett sätt att leva med mer gemenskap och frid.

Ytterligare en kläddröm senare i **december**: Jag hittar ett bord med fullt av kläder som K. har använt. Det är mest tröjor, ganska tjocka, i varma färger, gula, orange och röda. Jag provar dem och vill behålla dem för att ha på mig.

-Tänker att jag alltmer tar till mig arvet efter K. och införlivar det med mig själv. Värmen från henne skyddar mig. Sorgen är inte lika svår och smärtsam längre. Glädjen och tacksamheten över att hon funnits har tagit över. Men det tog 2 år.

I början tog hon en del av mig, min kavaj, med sig i döden. Nu använder jag hennes kläder för att värma mig i livet.

Januari 2006, tankar:

-Sitter på balkongen på Madeira och tänker på sången:

”Må din väg gå dig till mötes
och må vinden vara din vän,
må solen värma din kind
och må regnet vattna själens jord
och tills vi möts igen,
må Gud hålla, hålla dig i sin hand.”

- Den sång som vi hade i dödsrunan och sjöng på minnesstunden och vid gravsättningen. K. tyckte om den. För första gången inser jag att sången också handlar om mig. Att vägen också kommer mig till mötes..., min framtids väg kommer till mig. Det var en mycket stark känsla av att den svåraste sorgevägen efter K. hade jag nu vandrat klart.

Mars 2006

Dr. att jag har ett stort vitt kuvert i famnen. Det är fullt med foton, bilder av K. från hela he:s liv, från uppväxt och senare. Intill sitter K. på en stol i den ålder då hon dog. Jag ska frysa ned henne, ungefär som när man stannar upp en film så att det bara blir en stillbild. Som att he:s liv stannar upp också på det sättet. Men jag känner mig inte så sorgsen. Jag är glad över kuvertet med de många fotografierna och vill börja titta på dem.

-Natten före denna dr. sa jag till mig själv att jag nu ville få en ny dr. om K. för att se var jag befinner mig i förhållande till he:s död eftersom jag ska hålla föredrag om sorgeprocessen. Känns nu som att jag ännu mer accepterat att hon inte finns i levande livet, jag har ”frost ned” henne, men hon finns i en mängd goda minnen som gör mig glad.

Drömgruppsforums handledare 2006.

Du som påbörjat ledarträningen för att bli godkänd drömgruppsledare behöver kontakt med en handledare. Här hittar du våra aktiva handledare:

Kerstin Andersson, Växjö, tel 0470 – 711 258

Else Bengtsson, Umeå, tel 090 – 13 18 93

Elisabeth Bratt-Neuberg, Stockholm, tel 08 – 66 72 977

Pia Ekstedt-Hägglom, Hudiksvall, tel 0650 - 75023

Brittmari Fellke, Stockholm, tel 08 – 640 75 68

Mariann Hagbarth, Stockholm, tel 08 – 618 75 00

Ingegerd Hansson, Hudiksvall, tel 0650 - 13188

Sven Hedenrud, Lund, tel 046 – 13 65 00

Kristina Linde, Trelleborg, tel 0410 –409 99

Måns Linde, Trelleborg, tel 0410 – 409 99

Ann Malmquist, Kristianstad, tel 044 – 22 60 23

Ingvar Nilsson, Göteborg, tel 031 – 211 558

Virva Nyback, Brunngatan 51, 06100 Borgå, Finland

Karin Roos, Båstad, tel 0431 – 365 444

Gunnar Sundström, Göteborg, tel 031 – 422 679

Agneta Willans, Stockholm tel 08 – 84 89 04

DRÖMGRUPPSFORUMS DRÖMHELG I STOCKHOLM 14-15 OKTOBER 2006

Välkommen till en givande drömhelg i Stockholm.

Även icke medlemmar är varmt välkomna.

Vi erbjuder deltagande i olika grupper beroende på tidigare erfarenheter enligt följande:

1. Introduktionsgrupp
2. Drömgrupp för något erfarna
3. Ledarträning*
4. Självständig grupp utan ledare. Endast för utbildade.

*Kontakta Kerstin Andersson (se nedan) om du ämnar delta i ledarträningsgrupp för placering i lämplig grupp.

Förbered dig genom att läsa Montague Ullman: Att förstå drömmens språk.

Pris: 500 kr för medlemmar; **600 kr** för icke medlemmar (grupperna 1, 2 och 3)
250 kr (grupp 4)

Program

Lördagen

09.00-09.30 Samling med kaffe

09.30-12.00 Drömgruppsarbete

12.00-14.00 Gemensam lättlunch till självkostnadspris 60 kr inkl. kaffe

14.00-17.00 Drömgruppsarbete

Söndagen

09.00-12.30 Drömgruppsarbete med kaffepaus

12.30-13.00 Avslutning

Lokal: Finska Kyrkan Slottsbacken 2B Stockholm

Var och en ordnar själv sitt logi.

Förslag: Vandrarhem Zinkensdamm tel.08-616 81 00

Långholmen tel.08-720 85 00

af Chapman tel.08-463 22 66

Upplysningar: Kerstin Andersson tel.0470-71 12 58 och Ann Malmquist tel.044-226023

Bindande anmälan senast 25 september 2006 till:

Ann Malmquist Vårvägen 7, 29194 Kristianstad

eller e-mail: anmalmquist@swipnet.se

Kursavgiften insättes samtidigt med anmälan på postgiro 401 59 54 – 3 Drömgruppsforum c/o Monica Hjorth. Glöm inte skriva ditt namn, speciellt om du betalar via Internet.

Besked om deltagande ges kring **29 september 2006**

OBS! Vårens drömhelg i Stockholm äger rum 10-11 mars 2007

Jag anmäler mig till grupp nummer:

Namn: _____

Adress: _____

Tel. _____ E-mail: _____